

№6

«11» лютого 2019 р.

Голові обласної державної адміністрації
Кіровоградської області
Кузьменку С.А.

Міському голові м. Кропивницького
Райковичу А.П.

Прокурору Кіровоградської області
Коваленку А.І.

Начальнику Головного управління Національної
поліції в Кіровоградській області
Козьякову Р.С.

Начальнику Управління Служби безпеки України
в Кіровоградській області
Аркуша О.М.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ – ЗВЕРНЕННЯ.

28 січня 2019 року на сайті «Інформаційно-аналітичний електронний додаток до тижневика «Вечірня газета» розміщено статтю за авторством Сергія Запорожан під назвою «Незалежність духовна і незалежність державна».

В даній статі автор називає Українську Православну Церкву філією Російської Православної Церкви, яка *«замаскована під назвою Українська Православна Церква»*. Також автор статті Запорожан С. стверджує, що *«притомні українці її ідентифікували як УПЦ МП (Московського патріархату). А у протонародному спілкуванні – це гундяївці, путінці, кагебісти у рясах тощо»*.

Своїми висловленнями Запорожан С. намагається якомога більше принизити Українську Православну Церкву, її прихожан та духовенство. Автор статті вже поділив український народ на своїх та ворогів, назвавши одну частину народу *«притомні українці»*, а відповідно інша частина громадян, які є православними

християнами та прихожанами храмів Української Православної Церкви, автор напевно вважає «непритомними українцями». Такі висловлювання Запорожан С. є не тільки такими, що ображають почуття громадян, пов'язаних з їхніми релігійними переконаннями, а й такими, що прямо розпалюють ненависть з боку «притомних українців» по відношенню до іншої частини народу України.

Називаючи частину українського народу «гундяївцями, путінцями, кагебістами у рясах», автор статті намагається створити негатив довкола храмів Української Православної Церкви (УПЦ) та глибоку ненависть до прихожан цих храмів, тим самим породжуючи ворожнечу між єдиним народом України за релігійними ознаками.

Але і цими образами та приниженнями не задовольняється автор статті Запорожан С. Він, розділивши народ України за релігійними ознаками, називає українців «ватною громадою», «руським міром» та сепаратистами.

Подібно цій статті, на сайті «Інформаційно-аналітичний електронний додаток до тижневика «Вечірня газета», одночасно вийшли ще декілька статей, а саме: «Чиста вода по брудних трубах?» за авторства Світлани Орел, «Не від Бога»: УПЦ, діти та майно» за авторства Андрія Трубачева та «Не так паства, як пастирі» за авторства Володимира Панченко.

Кожен з вище перелічених авторів намагається вплинути на свідомість громадян України, кинувши зерна ненависті та ворожнечі по відношенню до прихожан храмів Української Православної Церкви, і це лише тільки за їхні релігійні переконання, віросповідання та приналежність до канонічної Церкви, яка починає свою історію від великого князя Володимира.

З боку Української Православної Церкви, в тому числі і від духовенства Кіровоградської єпархії жодного разу в проповідях не лунали заклики до ненависті та ворожнечі. Ми жодного разу не називали українців «бандерівцями» чи «комуняками». Також від нас ніколи не лунало, що «Україна – це окраїна Росії», – як це зазначає автор статті.

На превеликий жаль, ми зараз змушені захищатись від тієї неправди, наклепу та відкритої брехні щодо Української Православної Церкви. Так, саме захищатися. Адже ми прагнемо миру для всього народу України і намагаємося через любов, смирення та молитву уникати конфліктів та суперечок з боку ворожо та ненависно налаштованої незначної частини журналістів та так званих громадських діячів по відношенню до нашої Церкви через релігійні переконання.

Упевнений, що та ненависть та ворожнеча через релігійні переконання, яка сіється в тому числі вище зазначеними авторами статей, направлена проти наших матерів, батьків, дітей, дідухів та бабусь, які приходять до храмів Української Православної Церкви, щоб помолитись Богу. Адже всім відомо, що

не тільки ті люди, які щонеділі відвідують наші храми, а й переважна більшість народу України хрещені в храмах саме Української Православної Церкви. І саме звідти почалося їхнє духовне життя!

Але, як так трапилось в нашій державі, що віруючих людей, які є народом України, саме через те, що вони відвідують храми Української Православної Церкви, щоб помолитись, які приймають участь в церковних Таїнствах, здійснюють релігійні обряди, проводжають в останній путь своїх близьких та рідних, в нашому суспільстві стало дозволено називати «ватною громадою, руським міром, сепаратистами, гундяївцями, путінцями, кагебістами»?

А як тепер потрібно ставитись та сприймати самотніх людей похилого віку, які відвідуючи храми, мають єдину надію на Бога? Хто для них буде «милосердним самарянином»?

А як бути батькам та їхнім дітям-інвалідам, які знаходять єдиний спокій в духовному житті, поєднаному з перебуванням в храмах під час богослужінь? Невже можна вважати, що діткам з особливими потребами любов та мир в душі можна замінити спеціалізованими центрами та найкращими кабінетами чи залами? А як бути цим діткам та їхнім батькам, коли вони повертаються додому в свої кімнати? Що тоді залишається в їхніх душах та які відчуття і переживання вони переносять?

І найголовніше питання: **ким** відтепер, коли почалося таке розділення народу України з боку певних журналістів та громадських і державних діячів за релігійними ознаками, **ми – всі віруючі люди – повинні себе відчувати в рідній державі, коли по відношенню до нас цілеспрямовано створюють вороже та ненависне ставлення, яке супроводжується образою наших почуттів та гідності лише тільки за наше віросповідання?** Хто нас має захищати та відстоювати наші права? Адже ми один український народ, який прагне єдиного – це миру.

На ці запитання маєте надати відповідь саме Ви.

В Ваших руках є та влада, якою Ви наділені. І від того, як Ви цю владу використаєте – станете на бік однієї частини народу України, чи будете намагатись навпаки не допускати роз'єднання народу України за релігійними ознаками – залежить мир та спокій в нашій багатостраждальній державі.

Від імені духовенства Кіровоградської єпархії УПЦ заявляю, що ми повністю підтримуємо нашу державу та народ України і сприймаємо їх як одне ціле. Молимося за наше українське військо та за мир в нашій державі.

Щиро запрошуємо Вас в храми нашої Української Православної Церкви, щоб Ви мали можливість відчутти духовну атмосферу, охоплену миром та любов'ю, поєднавшись з Богом. А також щоб Ви мали змогу подивитися на тих людей, яких так настійливо намагаються зробити ворогами, та яких в своїй статті Сергій Запорожан називає «ватною громадою, руським міром, сепаратистами, гундяївцями, путінцями, кагебістами».

В даному зверненні просимо Вас вжити всіх можливих заходів для забезпечення миру та спокою на нашій Кіровоградщині. Надати відповідну оцінку та виступити з заявами щодо недопустимості розпалювання з боку певних журналістів ворожнечі та ненависті за релігійними ознаками по відношенню до прихожан Української Православної Церкви.

А також просимо, в силу Ваших повноважень, провести відповідні роз'яснювальні роботи зі службовими особами державних органів та органів місцевого самоврядування щодо недопустимості надання прямих чи непрямих привілеїв за релігійними ознаками та щодо недопустимості розпалювання ворожнечі і ненависті, приниження гідності та образи за релігійними ознаками.

З повагою,

МИТРОПОЛИТ КІРОВОГРАДСЬКИЙ І НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ